

Emile De Cock

deel 2

Een vergeten Gentse tuinbouwer

Boven: Briefsluitzegels 1898 en 1908: internationale plantententoonstelling (Floralien); onder: Drukwerk van de maatschappij L'Union ter gelegenheid van hun 50-jarig bestaan. In de linkerkolom zijn de opeenvolgende ondervoorzitters vermeld waaronder Théophile Claes, Placide De Cock en Emile De Cock. De afbeelding toont zowat alle activiteiten van L'Union: muziek, kaartspel, biljart, tric-trac, domino, lectuur en bals. Collectie: R. De Vriendt - Mores

TEKST: Ginette Desmet en R. De Vriendt - Mores

Dit artikel is het vervolg op 'Emile De Cock, een vergeten Gentse tuinbouwer' uit TIC 100. Hieronder komen vooral zijn sociale vaardigheden uitgebreid aan bod. En hoewel geen baanbreker of vernieuwer speelde Emile De Cock een belangrijke rol bij het groot maken en het verspreiden van de naam en faam van de Gentse tuinbouwers.

Een druk sociaal leven

In 1888 schreef P. Claes: "Nos concitoyens ont l'esprit d'association développé au suprême degré. Que quatre Gantois se réunissent quelque temps dans un établissement public, immédiatement ils fondent une société avec un président, un secrétaire et un trésorier; le quatrième restant constitue 'les membres de la société'"¹.

Hoewel als waarheid sterk overtrokken, kan niet worden ontkend dat het verenigingsleven, zeker in het Gentse, in de 19de eeuw en de eerste decennia van de 20ste eeuw een enorme bloei kende. Het verenigingsleven maakte ook heel prominent deel uit van het leven van Emile De Cock. Hij figureerde als actief lid, bestuurslid of beschermend lid zowel in meerdere beroepsverenigingen als in pure gezelschapsmaatschappijen. In het vorige hoofdstuk is al gewezen op zijn actieve betrokkenheid zowel bij de Syndicale Kamer als bij de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Kruidkunde. Als hij tot Ridder in de Leopoldsorde wordt benoemd, richt de Syndicale Kamer dan ook op 4 februari 1900

een banket in om dit feit te vieren en hem te huldigen.

Zo zetelde hij ook als lid in het beschermcomité dat na het overlijden van voorzitter Oswald de Kerchove de Denterghem op het Graaf Van Vlaanderenplein voor deze een monument liet oprichten².

Toen op het terrein van het Citadelpark in 1899 een provinciale tentoonstelling werd opgebouwd die de bezoekers liet kennismaken met de laatste ontwikkelingen onder meer op het gebied van nijverheid, voeding, land- en tuinbouw, zetelde Emile als lid in het organisatiecomité. Hij was daarenboven één van de 143 personen die als aandeelhouders van de S.A. Gand-exposition instonden voor de financiële ondersteuning van het project. De tentoonstelling was een groot succes, op de officiële opening op 1 juni 1899 door Prins Albert werden zo'n 20.000 bezoekers geteld³.

Een poging tot overzicht van zijn uiterst druk gezelschapsleven:

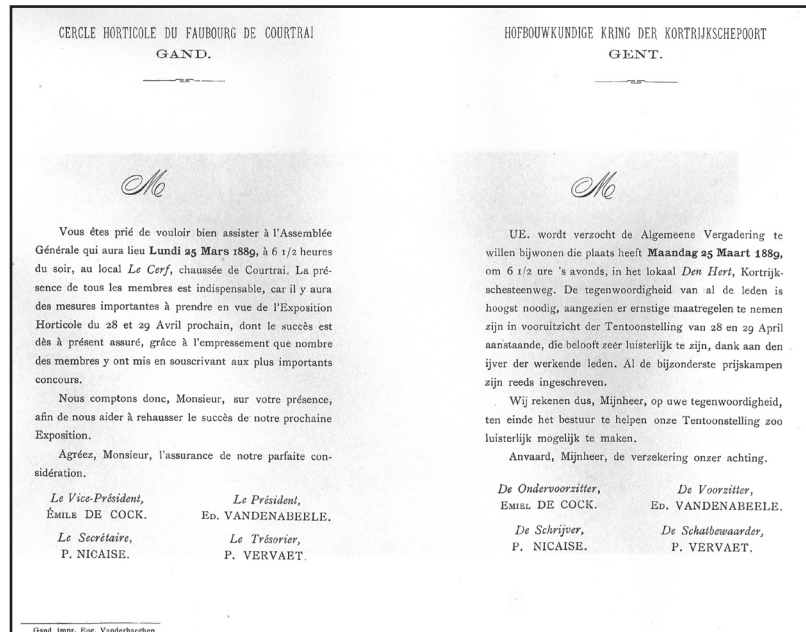
Hofbouwkundige Kring der Kortrijksche Poort

Emile De Cock was ondervoorzitter van deze kring waarvan op 20 april 1885 het reglement werd goedgekeurd⁴. Het doel was het bevorderen van de verspreiding van de tuinbouw en aanverwante takken in de wijk Kortrijkse Poort. Het jaarlijkse lidgeld bedroeg 10 fr en eenmaal per jaar waren de effectieve leden verplicht aan een tentoonstelling deel te nemen, bij ontstentenis kregen zij een boete van 25 fr. De vergaderingen vonden plaats in het lokaal 'Den Hert', ooit een bekend etablissement dat verdween bij de aanleg van de Elisabethlaan.

In twee artikels, op 7 september 1885 en 29 juli 1886, brengt de *Gazette van Gent* verslag uit over de tentoonstellingen van de Kring. De nadruk werd vooral gelegd op het feit dat de programma's in de beide landstalen aan de leden werden gezonden wat men beschouwde als een na te volgen voorbeeld voor veel verenigingen die slechts het Frans gebruikten. Een bewaard gebleven document van 10 april 1889 in verband met de organisatie van de prijskamp der tentoonstelling van 27, 28 en 29 april van dat jaar is zelfs uitsluitend in het Nederlands opgesteld, zelfs de voornaam van De Cock is vervlaamst tot Emiel⁵. Deze lokale kring doet beroep op liefhebbers en buitenlanders om te fungeren als juryleden en schenkt als prijs twaalf kunstvoorwerpen die in de magazijnen van M. Dangotte in de Brabantdam zijn tentoongesteld.

Maatschappij St.Dorothea

In 1648 werd de broederschap van St.Dorothea opgericht in de St. Michielskerk. Dit was een religieuze confrererie van hoveniers ter ere van hun patrones St. Dorothea. Tijdens de Franse periode verdween de broederschap, maar in 1867 werd de confrererie als maatschappij opnieuw opgericht. De eerste wereldoorlog fnuikte de vereniging die na-

dien ingesluimerd bleef bestaan. Onder impuls van tuinbouwer A. Collumbien kende de maatschappij een nieuwe opleving. Ze bestaat nu nog steeds en kan als de oudste nog bestaande vereniging van hoveniers beschouwd worden⁶.

E. De Cock was enkele jaren voorzitter van St. Dorothea en vanaf 1902 ere-voorzitter van de maatschappij die samenkwam in de 'Wapens Van Zee-land' op de Koornmarkt.

In 1902 wordt hij vermeld als beschermlid van l'Avenir Horticole. Deze maatschappij was in 1874 gesticht door leerlingen van de Gentse tuinbouwschool om zich door onderling contact te vervolmaken in het tuinbouwvak⁷.

Kamer van Koophandel

De allereerste Kamer van Koophandel werd op 31 oktober 1729 opgericht in Brussel en bestond uit negen leden uit verschillende nijverheidstakken. De □□□

Een uitnodiging voor de algemene vergadering van de Hofbouwkundige Kring der Kortrijksche Poort op 25 maart 1889.

UGent, Fonds Vliegende Bladen, I C 76

¹ P. CLAEYS, *Pages d'histoire locale*, deuxième série, p. 111.

² Het standbeeld, een werk van J. Lambeaux, werd tijdens WO I door de bezetter aangeslagen om het brons te recupereren. In 1921 kreeg G. Van der Meersche de opdracht een nieuw beeld te ontwerpen, in 1971 verhuisde het naar het Citadelpark.

³ Gent Voorwaarts, *Orgaan der Provinciale Tentoonstelling*, Gent 1899. 1ste jaar nr. 1, 2 en 3 (feb.-maart 1898).

⁴ UGent, Fonds Vliegende Bladen, I C 76.

⁵ UGent, Fonds Vliegende Bladen, I C 76.

⁶ R. DE HERDT, *Gentse Floraliën, sierteelt in Vlaanderen*, Gent 1990, p. 34.

⁷ J.G. VAN ONSEM, *Geschiedenis van de bloementelt in Oost-Vlaanderen*, Gent 1950, p. 155-156.

bedoeling was om als een soort rechter te bemiddelen bij klachten en op te treden als een drukkingsgroep om de belangen van handelaars en nijveraars bij het centrale gezag te verdedigen. Na teloorgang in de loop van de 19de eeuw werd op 18 december 1876 door de Gentse gemeenteraad een nieuwe Kamer van Koophandel opgericht. Deze kamer telde 21 leden - in 1904 opgevoerd tot 24 - die gerekruteerd werden uit actieve handelaars, nijveraars of personen met een grote ervaring van een economische bedrijvigheid. De leden moesten evenwichtig uit de verschillende bedrijfstakken worden gerekruteerd, zo ook één uit de tuinbouw. De leden werden voor zes jaar benoemd en door een rotatiesysteem werd een gedeelte van de Kamer om de twee jaar vernieuwd⁸. In februari 1899 benoemt de gemeenteraad Emile De Cock tot een mandaat dat ten einde loopt op 31 december 1904. In een rapport van de Kamer van Koophandel over de handelsituatie in 1901 publiceert hij een kort verslag over de tuinbouw waarin hij reageert tegen de nieuwe kadastrale lasten geheven op de serres. Deze moe-

Banket ter gelegenheid van de aanstelling van E. Pynaert en E. De Cock als voorzitter en ondervoorzitter van l'Union.
Stadsarchief Gent

ten volgens hem beschouwd worden als werktuigen van de tuinbouwers. Daarnaast houdt hij nog een kort pleidooi om het plantentransport beter te organiseren en de douanetarieven en de transportkosten te drukken⁹.

Gezelschapsverenigingen l'Union.

Een *société* waar Emile veel tijd aan spendeerde, was l'Union. Vanaf 1890 was hij vice-president van deze vereniging. Zijn grootvader Théophile Claes was vanaf 1856 tot zijn overlijden in 1874 eveneens ondervoorzitter en zijn vader Placide De Cock bekleedde dezelfde functie in 1886, het jaar van zijn overlijden.

Deze Union (niet te verwarren met l'Union Civile et militaire) werd in 1842 gesticht en was een typische gezelschapsvereniging. Op een programma-brochure in 1891 ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van l'Union worden enkele activiteiten van de vereniging vermeld: bals, muziek, lectuur, biljart, kaartspel, domino, tric-trac.

Het reglement vermeldt dat de *Société* gesticht is "om te werken door eenheid en goede samenhang tot welzijn van iedereen" en dat elk lid een lidgeld moet betalen en tot de klasse van handelaars/winkeliers of tot een ambacht moet behoren. Later wordt enkel nog geëist dat het lid in Gent woont. Een lid wordt aangenomen via selectie. In 1849 kocht de Union voor 68.000 fr. het oude 'poste aux chevaux' aan gelegen tussen het Corps de Garde en het Posthotel. Het lokaal werd bijna volledig herbouwd in 1874-75¹⁰.

Toen Théophile Claes in 1874 werd bijgezet op het kerkhof van St.-Amandsberg, werd door voorzitter Trouvriër van l'Union een lijkrede uitgesproken waarin hij herinnerde aan de vele jaren die Théophile Claes zich als ondervoorzitter volledig ten dienste had gesteld van de *Société*. Toen zijn schoonzoon Placide De Cock op 19 december 1886 aan een beroerte stierf, stelde de administratieve raad daarop het concert uit dat voorzien was voor 23 december en waarop ook de dames waren uitgenodigd¹¹.

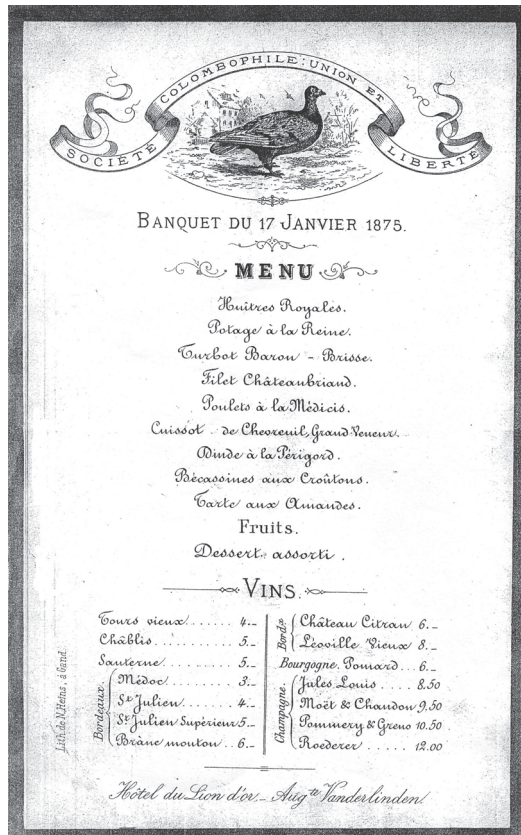
Deze *société* had officieel geen politieke kleur. Nochtans werd na iedere overwinning van de Liberalen hun vlag uitgehangen en typerend is ook de blauwe kleur van het drukwerk.

⁸ R. VAN EENOO, *Kamer van Koophandel van het gewest Gent*. Gent, zonder datum, Brochure Generale Bankmaatschappij.

⁹ Stadsarchief Gent, reeks K. nr. 1242c., *Rapport sur les travaux de la chambre et la situation du commerce & de l'industrie en 1901*, p. 49-50.

¹⁰ P. CLAEYS, *Pages d'histoire locale*. Op.cit., p. 105-106.

¹¹ *La Flandre Libérale* van 21 december 1886.

Koninklijke Maarschappij der gedecoreerden voor Nijverheid, Land- en Hovingbouw van Gent. Bij K.B. 7-11-1847 werd op initiatief van minister K. Rogier een bijzonder ereteken voor werk- en ambachtslieden ingesteld. Dit gaf aanleiding tot de stichting van bovenvermelde maatschappij: "De weinigen die van die eerste gunst van hogerhand genoten en alzoo ten aanschijn van het gansche land werden ten pronkgesteld zochten toenadering in een vereniging"¹². Op 16 juni 1850 werd in Gent een vereniging gesticht onder impuls van Isidoor Van Doosselaere, een gerenomeerd drukker en uitgever. De bijeenkomsten hadden plaats in 'Het Wapen van Zeeland' op de Koornmarkt. Er werd daar onder meer een bibliotheek met werken van Vlaamse schrijvers voor de arbeiders opgericht. In 1878 gaf de gemeenteraad een toelage om enkele leden toe te laten de wereldtentoonstelling in Parijs te bezoeken. Vermoedelijk wegens zijn gunstige financiële situatie, zijn grote kennissenkring en vele relaties werd Emile De Cock op 26 november 1899 een banket aangeboden in restaurant Bouard ter gelegenheid van zijn aanstelling als ere-voorzitter. Als zijn jongste dochter Lucie op 4 juni 1907 huwt met Edouard De Vriendt schenkt de maatschappij aan het bruidspaar een luxueus trouwboekje dat is uitgevoerd door de Gentse boekbinder P. De Meyer (Tichelrei 13, Gent). De roodleren boekband is aan de buitenkant rijkelijk met de hand gestempeld en met bladgoud ingelegd¹³. Bij de herdenking van haar 60-jarig bestaan in 1910 biedt de Maatschappij Emile De Cock zijn geschilderd

derd portret aan, een werk van de Gentse kunstschilder Constant Hoste (*Ledeberg 1873 en +Gent 1918). Hoste was een leerling van Louis Tytgat, hij schilderde en tekende bloemen, landschappen, portretten en ontwierp affiches¹⁴. Dit portret bleef tot in de 20ste eeuw in een vergaderzaal van 'Het Wapen van Zeeland' hangen¹⁵. Emile De Cock kreeg bij die gelegenheid ook twee schaaltes in jugendstil aangeboden vervaardigd uit verguld metaal. In het plat staat respectievelijk ingegrift: *Huldebewijs vanwege de Maatschappij der gedecoreerde Werklieden te Brugge en: Aan den achtbaren heer Emiel De Cock Ere-Voorzitter der Gentsche Zustermaatschappij*. Deze schaaltes zijn familiebezit.

Duivenmaatschappij 'Union et Liberté'

Théophile Claes, de grootvader van Emile, was duivenliefhebber. Zo ontving hij op 3 juli 1859 een medaille voor het grootste aantal duiven bij het afsluiten van de wedstrijd uit Nevers. Deze medaille raakte later in het bezit van prof. Paul Bergmans die gehuwd was met Louise Claes, een kleindochter van Théophile¹⁶. De duivenmaatschappij *Union et Liberté* was een afsplitsing van *La Société des Indépendants* waarvan het resterende deel omgevormd werd tot *La Société Péristérophile*. In 1874 stichtten enkele leden van die twee afgesplitste maatschappijen tenslotte *La Société Colombophile l'Union et Liberté* waarvan het lokaal zich bevond in 'Het Leestje' in de Bennesteeg¹⁷. Placide De Cock was lid van deze laatste vereniging want op 20 januari 1878 nam hij er deel aan een banket. Ook zijn zoon Emile was lid van deze vereniging, op 17 januari 1875 nam hij deel aan een banket van de sociëteit dat plaats vond in het 'Hôtel du Lion d'Or'. De samenstelling van het menu en de prijslijst van de wijnen en de champagne - evenals de locatie zelf - tonen aan dat de

Menukaart uit 1875 van duivenmaatschappij Union et Liberté. Collectie MIAT, D7222

¹² *Gent XXe eeuw*, Tweede jaar, nr. 4; 30 april 1911. (Geïllustreerd maandelijks tijdschrift.)

¹³ R. DE VRIENDT-MORES en R. VAN DE WALLE, "Het trouwboekje, een gebruik", *Oost-Vlaamse Zanten* 1986 nr. 1.

¹⁴ P. PIRON, *Belgische kunstenaars XIXde en XXste eeuw*

¹⁵ 'Het Wapen van Zeeland' was tot het begin van de jaren 1930 een belangrijk vergaderlokaal voor allerlei maatschappijen en verenigingen. Om een nog niet opgehelderde reden (verandering van eigenaar?) werd vanaf dan die functie overgenomen door het naastgelegen Damberd. De maatschappijen brachten hun iconografisch patrimonium waarschijnlijk mee over want een postkaart uit deze periode toont een binnenzicht van het Damberd waarbij opvalt dat de muren bedekt zijn met talrijke geschilderde portretten en ingelijste diploma's. Deze merkwaardige verzameling werd nooit beschreven of geïnventariseerd en verdween spoorloos uit Het Damberd medio de jaren 1970.

¹⁶ Medaille Theophile Claes i.v.m. duiven: bewaard gebleven in Bijlokemuseum. Gedeponereerd door P. Bergmans. inventarisnr. N. 353.

¹⁷ *La Flandre Libérale* van 18 mei 1908.

Het inrichtend comité van de internationale plantententoonstelling van 1903. De afwezigen zijn rechts bovenaan afgebeeld. De Cock was afwezig wegens een oogletsel. *UGent, Fonds Vliegende Bladen*

leden van de duivenmaatschappij gegoede burgers waren.

In 1878 stuurt een granenverkoper een bericht aan 'Monsieur Emile De Cock, particulier et colombophile à Gand'. Hoewel er geen straatadres wordt vermeld, ontvangt Emile toch het bericht. Er wordt hem meegedeeld dat de *commissionnaire* van de Cock 70 kg granen 'krok' heeft besteld aan de prijs van 14 fr. voor 100 kg. Emile De Cock wordt nog als particulier aangeschreven, het is immers pas een vijftal jaar later dat hij tuinbouwer wordt.

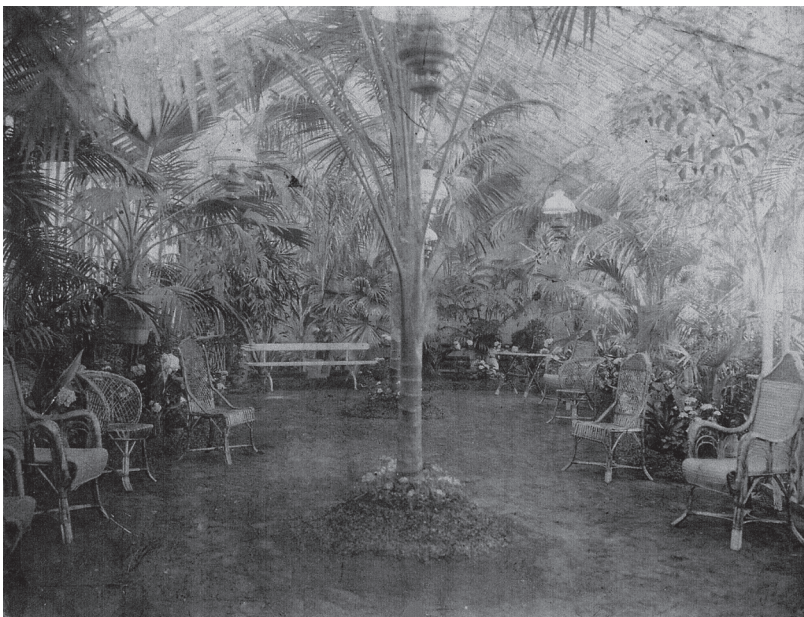
Sport Nautique

Alhoewel Emile in de familie niet bekend staat als sportman, heeft hij toch een kortstondige rol gespeeld in de beginjaren van de Sport Nautique (nu Koninklijke Roeivereniging Sport Gent). In 1887 - vier jaar na haar stichting - kon de roeivereniging aan de toenmalige Leie-arm aan de Akkergemaal (nu Einde Were) een botenloods huren. Het is tijdens deze periode dat Emile De Cock die aan de overzijde van de laan woonde, waarnemend voorzitter en ondervoorzitter van deze roeivereniging was (van juli 1887 tot januari 1889). Nadien was hij nog van augustus 1890 tot januari 1892 ondervoorzitter¹⁸.

Naast zijn druk sociaal leven was De Cock ook een fervent verzamelaar van Chinese porseleinen borden die later onder zijn nakomelingen werden verdeeld. Daarnaast had hij ook ongeveer 650 maatschappijborden verzameld. Na het overlijden van zijn weduwe hebben de twee dochters de collectie geschonken aan het Designmuseum in Gent. Toen het Museum van Folklore in 1926 in de kerk van de geschoeide Karmelieten in de Langesteestraat haar intrek nam, werden de maatschappijborden door de toenmalige conservator Henri Nowé naar daar overgeheveld. In een tentoonstelling tijdens de Gentse feesten van 1927 werd er een deel

Binnenzicht van de wintertuin van Emile De Cock.

S.A. DKF 53/3 doos 16, archief J. De Vriendt

in rekken opgesteld en tentoongesteld. Omdat zij toen niet werden geïnventariseerd, is het nu onmogelijk om te achterhalen welke borden in het Huis van Alijn nog uit deze collectie stammen.

E. De Cock was ook postzegelverzamelaar. Emilio Corsi berichtte in 1894 vanuit Rome dat de naam van E. De Cock is opgenomen in de 'Annuaire Philatélique Universel', die 5 fr. kostte. Tijdens zijn handelsreizen schreef hij zelf dagelijks naar huis en ontving hij daarenboven door zijn internationale contacten voor zijn bedrijf veel buitenlandse post.

Betekenis van E. De Cock voor de Gentse tuinbouw.

Emile De Cock was zeker geen baanbreker of vernieuwer, maar één van die talrijke tuinbouwers die met een uitstekende vakkennis en een grote liefde voor het beroep de naam en de faam van de Gentse tuinbouwers groot maakten en verspreidden. Hij begon als plantenliefhebber, opgegroeid in een

¹⁸ met dank aan M. Rummens, archivaris KRSRG, voor deze gegevens.

ON QUINQUENNALE DE 1903

Charles Pynaert. E. Praet. Émile De Cock.
 J. Ierens. Morel de Westgaver. Auguste Van Geert.
 J. Ardjonck. Firmin De Smet.
 J. François Spaë. De Waele.
 Henri De Wilde.
 J. Bernard Spaë. De Nobele.
 J. de Meulenaere père (†). Fréd. Burvenich. F. Van Driessche.
 J. de Kerchove (†). A. de Meulenaere (†). A. Ceuterick. E. Wartel. A. De Smet.

familiaal burgerlijk milieu met een sterke traditie en achtergrond van tuinbouwliefebbers en bloemisten. Zowel zijn vader, moederlijke grootvader en oom waren gepassioneerde plantenliehebbers, een overgrootvader was hovenier/bloemist. Door zijn deelname aan allerlei tentoonstellingen groeide hij als het ware door tot een professioneel niveau en maakte hij er zijn beroep van zonder dat hij er financieel toe genoodzaakt was. Hij was heel actief in allerlei verenigingen wat zorgde voor de nodige relaties en een ruime kennissenkring wat op professioneel vlak zeker alleen maar voordelen had. Tijdens de periode dat hij beroepsmatig actief was als tuinbouwer werd de tuinbouw meer en meer een gespecialiseerd beroep wat zou uitmonden in een industrie onderhevig aan economische wetten. Kleine, gevarieerde bedrijven waren economisch niet meer rendabel, alleen grotere bedrijven toegespitst op een minimum aan plantensortiment dat op grote industriële schaal geteelt werd, konden overleven in de harde concurrentiestrijd. Niettegenstaande Théophile Claes, Placide De Cock en zijn zoon Emile deel uitmaakten van het Gentse liberale gemeenschapsleven en dito gedachtengoed, bleven zij hun katholieke tradities trouw. Ze huwden in de kerk, hun kinderen deden hun eerste com-

munie en ze werden ook met een kerkdienst begraven. Théophile Claes en twee kinderen van Placide De Cock werden begraven op het gewijde kerkhof (Campo Santo) in St.-Amandsberg. Placide De Cock, zijn echtgenote, zoon Emile en Jeanne Verwest rusten eveneens in een grafkelder op St.-Amandsberg. Anno 2008 is het eenvoudige monument (bekroond met een kruis en zandloper) nog in goede staat.

Roza Mores was jarenlang werkzaam als verpleegster in de polikliniek neuropsychiatrie van het Universitair Ziekenhuis in Gent. Als vrij studente volgde ze daarna cursussen in kunstgeschiedenis aan de UGent terwijl zij als vrijwilligster inventarisatiewerk verrichtte in Huis van Alijn. **Ginette De Smet** werkte jarenlang als kleuteronderwijzeres voor het Stedelijk Onderwijs van Gent. Archeologie, genealogie en heemkunde boeien haar erg. Ze publiceerde reeds verschillende artikels in diverse tijdschriften.

Enkele familiekiekjes...

Kleinzoon Jacques De Vriendt in de tuin aan de Ekkergemlaan ca. 1916.
 Collectie: Roza De Vriendt - Mores

Kleinkinderen Jean en Odette De Busscher in 1912 in de tuin van opa, gefotografeerd voor de wintertuin.
 Collectie: E. De Vriendt

Juli 1905: Emile De Cock (53 jaar) en zijn dochter Clara (24 jaar) te Ekkergem.
 Collectie: Roza De Vriendt - Mores

Een overzicht van het plantenassortiment van Emile De Cock en de prijzen die hij er mee verzamelde

Indien niet anders vermeld zijn alle tentoonstellingen van de Syndicale Kamer in samenwerking met de Koninklijke Maatschappij voor Landbouw en Kruidkunde. Ook de internationale tentoonstellingen (latere Floraliën) worden apart in de hoofding vermeld.

Van boven naar onder: Cocos nucifera, Kentia balmoreana en Ceroxylon

1883

11de internationale tentoonstelling
Niet vermeld als tuinbouwer maar als liefhebber.

2de prijs: medaille in verguld zilver voor 8 ornamentele planten 12 bloeiende Deutzia's: geen onderscheiding.

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor 25 geraniums met bonte, gemarmerde, gestreepte of gekleurde bladeren.

Zijn vader Placide De Cock stelde ook 25 geraniums tentoon, maar viel niet in de prijzen.

20 en 21 juli 1884

Niet vermeld als tuinbouwer.

Areca sapida, Seaforthia elegans: geen onderscheiding.

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor onder andere Kentia balmoreana, Areca sapida

1ste prijs: zilveren medaille voor een Cycas revoluta.

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor twaalf palmen uit koude kas

2de prijs: zilveren medaille voor een Tillandsia tessallata:

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor 10 Phormium variëteiten

1ste prijs: zilveren medaille voor 10 gevarieerde appartementsplanten

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor 30 geraniums met bonte, gemarmerde, gestreepte of gekleurde bladeren.

11 augustus 1884

Certificaat voor een Ceroxylon ferrugineum.

12 en 13 april 1885

Niet vermeld als tuinbouwer, stelt tentoon: Palm.

10 grote ornamentele planten.

3 niet gevarieerde planten.

Palmen uit koude en warme kas.

Tuinbouwwedstrijd, tentoonstelling Faubourg de Courtrai

1ste prijs voor zijn mooie palmen.

11 en 12 april 1886

Niet vermeld als tuinbouwer, stelt tentoon met: een bloeiende serreplant verkregen met Europees zaad.

Ingelijste medaille van verguld zilver voor

10 grote appartementsplanten

17-18 juli 1887

1ste prijs: gouden medaille voor 25 palmen

1ste prijs: verguld zilveren medaille voor 3 gevarieerde, niet bloeiende planten.

1ste prijs: verguld zilveren medaille voor 6 Phormium planten van groot formaat

1ste prijs: zilveren medaille voor 20 Aspidistra's.

15-22 april 1888

12de internationale tentoonstelling;

stelt tentoon

12 palmen

gevarieerde collectie van 30 kamerpalmen

12 Deutzia gracilis

30 Camelia's

16 augustus 1888

Certificaat voor de teelt van Dracoena Lindenistriata en Cypripedium laurencianum.

12,13 en 14 mei 1889

Anthurium Scherzerianum grandiflorum.
2de prijs: zilveren medaille voor Dracaena cannaefolia.

1ste prijs: gouden medaille voor het mooiste lot van 15 grote palmen

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor het mooiste lot kamerpalmen

1ste prijs: zilveren medaille voor een Cycas revoluta.

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor een lot van 8 Phormium planten.

1ste prijs: zilveren medaille voor een Araucaria excelsa compacta.

14 april 1890

Certificaat voor Cypripedium laurencianum.

Certificaat voor Aralia Chabrieri.

Certificaat voor Ptycosperma Alexandrae.

11-12-13 mei 1890

2de prijs: zilveren medaille voor een Anthurium.

1ste prijs: medaille in verguld zilver voor een lot van 20 kamerpalmen.

2de prijs: medaille in verguld zilver voor het mooiste lot van 8 Kentia planten.

1ste prijs: een kunstwerk, voor een lot van 15 grote palmen.

1ste prijs: gouden medaille van een waarde van 50 fr. voor een lot van 8 Kentia planten

23 tem 30 augustus 1891

Cercle Horticole Van Houtte Ledeborg

Stelt buiten wedstrijd een lot gevarieerde

palmen tentoon.

Schenkt een ingelijste medaille van verguld zilver (deze wordt gewonnen door Jules De Cock - geen familie - met zijn Anthuriums).

3 juni 1893

Certificaat voor een Cupania filicifolia en een Cocos nucifera.

1894

Certificaat voor Coeratolobus Concolor Zalaca Nitida en Cypripedium hybride.

8 mei 1895

Certificaat voor Phoenix reclinata variëteit (palm).

5 augustus 1895

Certificaat voor Griselbachia Compacta en Paullinia thalictrifolia.

8 oktober 1895

Certificaat voor Paullinia Thalictrifolia.

5 januari 1896

Certificaat voor Rogiera Cordada.

6 april 1896

Certificaat voor onder meer Grisselbachia compacta Nana

Eervolle vermelding voor Erica Cucullata.

8 februari 1897

Eervolle vermelding voor Cissus Discolor.

Certificaat voor Aralia elegantissima en

Paulinea Thalictrocfolia.

4 mei 1897

Certificaat voor Rhododendron Gibsoni.

Eervolle vermelding voor Genista proecox.

15 juni 1897

Eervolle vermelding voor Tillandsia tessellata.

15 mei 1897

Eervolle vermelding voor Tillandsia tessellata, Canistrum Leopardinum,

Cypripedium Curtisii.

April 1898

14de internationale tentoonstelling

Dracaena Goldiieana.

15 grote palmen

8 Kentia's

25 gevarieerde bloeiende serreplanten onder meer Acacia paradoxa

15 gevarieerde bloeiende serreplanten

15 niet bloeiende ornamentele serreplanten onder andere Marattia

macrophylla.

20 bloeiende of niet bloeiende klimplanten

3 bloeiende planten waaronder Acacia paradoxa

12 grote Deutzia's

15 grote Camelia's

3 april 1899

Certificaat voor Vaccinium Sprengeri.

2 juli 1899

Certificaat voor Clerodendrum Balfouri en Nidularium Rutilens.

30 april - 9 mei 1899

Ligue Horticole l'Union St. Amansberg Uitslag wedstrijd

1ste prijs: zilveren medaille voor de mooiste Ceroxylon.

1ste prijs: zilveren medaille voor een palm uit warme serre.

1ste prijs: zilveren medaille voor een Nephrolepis.

1ste prijs: zilveren medaille voor de mooiste Sparmania Africana.

1 april 1900

Certificaat voor Acacia Linearis

Eervolle vermelding voor Brachysoema acuminata.

6 mei 1900

Certificaat voor Polygala Dalmaisiana.

Eervolle vermelding voor Correa Ventricosa

3 februari 1901

Certificaat voor Acacia linearis

erevermelding voor Brachysoema acuminata,

certificaat voor Polygala dalmaisiana.

4 april 1904

Certificaat voor Acacia Ricuna.

2 mei 1904

Certificaat voor Acacia Grandis.